

בס"ד יח' אלול ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 18:32
 צאת השבת - 19:21
 רבנו תם - 20:06
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 736
 @ סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בביה"כ "אוהל-מועד".
 @ ביום שישי פטירת ר' ישראל מאיר הכהן "החפץ חיים" זצ"ל.
 @ ניתן להקדיש השיעור בליוויין לרפואה, ברכה, הצלחה, פרנסה טובה, זיווג הגון, ולהבדיל לע"י יקיריכם.

אברהם יגל

לע"י בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "קופי אורי"
 (ישעיה ס')

פרשת כי - תבא

נהנים מהעלון? אהבים לקרוא בו? תרמו השנה את פדיון הכפרות לחיזוקן.

מעייני הפרשה:
 < פרשת הבאת הביכורים לכהנים בבית המקדש.
 < ביעור המעשר בסוף שנה שלישית בשבח והודיה לז'.
 < פרשת הברכות והקללות בבואם לארץ ישראל.
 < רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
 < התוכחה - רשימת הקללות שיחולו על ראשם של העוברים על מצוות ד'.
 < חזרה על כל הטובות שהקב"ה העניק לישראל מיום צאתם ממצרים.
 < "ולקחה מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך"
 חז"ל אמרו: **מראשית** ולא **כל ראשית**. לרמוז שמקבלים בעולם הזה רק קצת מהשכר. אבל כל השכר שמור לאדם **אחר הפטירה** משום שהגוף לא יכול לקבל את כל השכר שהוא בעולם הזה שהוא כמו ושמט בטנא מלשון טינוף. ואם תאמר: הרי יש בל תלין? כי כתוב: ביומו תתן שכרו. על זה אמר ולקח הכהן והוא משה רבנו שהתורה ניתנה על ידו והוא על ידי שליח. **אך שכר הפועלים הוא רק בעולם הבא.**

מעייני הפרשה:
 < "ועניית ואמרת" (כ"ו ה')
 נראה לומר "ועניית" - הוא לשון שירה כמו "ענו לה" בתודה", "ותענו להם מרים עלי באר ענו לה". שאפשר שגם המביא ביכורים אומר הפסוקים בשיר ולא רק הלויים שאומרים שירה על הביכורים כמו שנאמר במסכת ביכורים ששרו הלויים בשיר.
 < "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב"
 בא לרמוז על עוון חילול שבת החמור כפי שאמרו חז"ל: כל המחלל את השבת כאילו עובד עבודה זרה. זהו תחת אשר - האותיות שהן **תחת**, אחרי האותיות **אשר**, הן אותיות: **שבת**. אחר א' באה ב', אחרי ש' באה ת'. ואחרי ר' תבוא ש' דהיינו שבת. כיון שהאדם חילל שבת **כאילו עבר על כל התורה כולה.**
 < "ויהיך ה' לראש וכלא לזנב"
 קשה, אם יתננו הקב"ה לראש, לשם מה צריך להוסיף "ולא לזנב"? מיישב הרמב"ן, שאדם יכול להיות ראש לאחד אך עדיין זנב לאחר. לכן מבקשים, שנהיה לראש, אך לא לזנב לאיש. תירוץ שני - "והיית לראש" מתייחס לזמן העכשווי, ואילו "ולא לזנב" הוא איחול עתידי, שלאחר שתהיה לראש, לעולם לא תחזור להיות זנב.
 < "והויתרך ה' לטובה בפרי בטנך"
 אף ששנותיך קצובות לך, יוסיף לך ה' שנות חיים בזכות "פרי בטנך" - צאצאיך, שמוטל עליך לגדלם ולחנכם לתורה ולמצוות. (ה"חתם סופר")

מאה ברכות
 בפרשתנו כתובות 98 קללות וגם עוד שתיים גם כל חלי וכל מכה ביחד 100, כנגד זה תקנו חז"ל 100 ברכות שיתגברו על הקללות. **יתן ה' שתכלה שנה וקללותיה**, ובגלל זה קורים אותן לפני ראש השנה. ומוסיף התוספות שצריך להפסיק בפרשה אחרת כגון נצבים, **שלא ליכנס מהקללות לראש השנה.**
 < "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה"
 בכל ה"ארורים" האחרים, הלשון היא לשון **הוזה**, כגון "ארור מקלה אביו", "ארור משגה עוורו", ורק כאן הלשון היא **עתידי** - "אשר יעשה פסל". מיישב התורת חיים בסוף מסי' חולין, שמכאן רמז לדברי חז"ל, שיש הבדל בין עבודה זרה לשאר העבירות: בכל העבירות, אין הקב"ה מצרף מחשבה למעשה (כלומר כל עוד לא נעשה מעשה העבירה בפועל, אין המחשבה בגדר חטא), ואילו בעבודה זרה, נחשב לו חטא כבר ברגע שחשב. לכן נאמר כאן "אשר יעשה", אע"פ שעדיין לא עשה אלא רק חושב לעשות (ראיתי בספר כמוצא שלל רב).
 < "ויביאנו אל המקום הזה" - זה בית המקדש. "ויהי לנו את הארץ הזאת" - זו ארץ ישראל. ומה טעם הקדים מקדש לארץ ישראל? ללמד ש**שבשכר ביאתנו אל המקום הזה נתן לנו את הארץ הזאת.** (ספרי ט, ט)

פנות הניבים והפתגמים
היה למשל ולשנינה = הפל לעגו ובזו לו.
שנינה = דבור חריף, שנון ועוקצני.
דוגמה: התנהגותו של השר בפךשת פכטיסי הטיסה גרמה לךך שהוא נהיה למשל ולשנינה בין פל מכריו.
מקור: והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים [דברים כח לז]. (ניבונכו)

הסיו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

העלון טעון גניזה

להיות בשמחה המיד = ברכה

בתוך 98 הקללות שנאמרו בפרשתנו, ישנו פסוק אחד, שרבותינו העידו שהוא הסיבה לכל הקללות כולן, וכך לשון הפסוק: "תחת אשר לא עבדת את ה' א-לוהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל" (דברים כח).

לכאורה תמוה הדבר: אפשר להבין את עוצמת הקללות אם היה מדובר בעבודה זרה, בגילוי עריות או בשפיכות דמים, אבל שכל הקללות באות רק בגלל חוסר שמחה? זה דבר בלתי מובן. אמר ר' שמלאי: תרי"ג מצוות נתן הקב"ה למשה מסיני שנאמר "תורה צוה לנו משה":

תורה בגימטריה 611 + "אנוכי" + "לא יהיה לך" שקבלנו מפי הגבורה, סה"כ 613. בא דוד המלך והעמידן על 11. בא ישעיהו והעמידן על 6. בא מיכה והעמידן על 3... בא חבקוק והעמידן על 1 שנאמר: "וצדיק באמונתו יחיה" (מכות דף כ"ג).

אפשר להבחין בין המושגים: **שמחה**=הנאה הנובעת משפע חומרי - אכילה, שתיה וכד'; **טוב לבב** = הנאה הנובעת משפע רוחני - כבוד, הצלחה, ביצוע משימה וכד'.

ה' נותן לעם ישראל שפע חומרי ורוחני המאפשר לו לחיות חיים מאושרים. אם עם ישראל ייהנה מהשפע אבל ישכח לעבוד את ה', עונשו יהיה שיצטרך לעבוד את אויביו.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

האב צריך לדאוג שהילדים יכבדו את האם ויקומו לפניו כשהיא נכנסת, וכן האם צריכה לדאוג שיכבדו את האב ויקומו לפניו כשנכנס, שכל אחד צריך לדאוג לכבוד השני ולמחות אם יש זלזול וחוסר כבוד לשני.

יסוד החינוך תלוי במצות כבוד אב ואם, ולכן צריך ללמוד עם הילדים הלכות כבוד אב ואם ומוראם.

אנו רואים, בעונותינו הרבים, כשהבנים אינם מכבדים את הוריהם ומתחצפים אליהם, הם אינם עושים את רצונם גם כשמצווים אותם בדרך תורה ומצוות, ואיש בדרכו הולך עד שיש שסוטים לגמרי מדרך התורה והמצוות, וכל זה משום שלא חינכו אותם בילדותם בכבוד אב ואם כמו שצריך.

ולכן אין לאב ואם למחול על כבודם בזה, אדרבה הבנים והבנות צריכים לעמוד בפניהם וכן שאר מיני כבוד, כדי שיהא מוראם עליהם וישמעו דבריהם. עין בחזון איש יורה דעה סימן קנ"א אות ב'.

אולם יזהר האב שלא להכביד ולצוות על בניו דבר שחשוב שמא לא ישמעו לו, ונמצא עובר על: "לפני עור לא תתן מכשול" ולכן צריך למחול ולהעלים עיניו מהם, שהאב שמחל על כבודו, כבודו מחול.

כל הישועות והברכות

לאהרן זיהר בן סעדיה הי"ו **שתים לסעודה הרביעית בליון**. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדו, לפרואתו והצלחת כל משפחתו שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה. להצלחת **אלעד** בן סימונה ורעייתו **הודיה** וילדיהם **גילי**, **רחל** ו**זוהר-אברהם** שיזכו לשנים רבות.

שיעור מעניין ומרתק

ביעין יעקב מפי הרב **שמואל סיגאוי** הי"ו מתקיים כל בוקר בכלל **"אור ודרך"** בשעה 09:00-10:30 ובהלכות **"בן איש חי"** בשעה 10:30-11:00 **כל הציבור מוזמן**.

מרכות ואיחולים לפסיים

לזחביה ורחל ישראל הי"ו בהגיע הבן **אוראל-יעקב** נ"י **למצוות**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו. שתרנו נחת מכל יוצאי חלציהם.

ארגון "אברהם יגל"

מזמין את הציבור לשיעורו בליון של **הראשלי"צ** הר"ג **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"איהל מועד"** רח' הנשיאים 3, יבנה. שיחל במוצאי שבת בשעה **22:30** ואמירת סליחות עם החזן והפיטון ר' **משה חבושה** השידור יקורן על **מסך ענק**

מקום מיוחד לשנים

מתקיימת **סעודה רביעית כשרה למהדרין**. (בחסות מאפיית בית הלחם בהנהלת אבי מוסאי הי"ו).

רפואה שלימה

לזחביה ורחל ישראל הי"ו להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה ליוסי וזהבה זילברמן הי"ו לשמעון ונינה אקריש הי"ו שירוו נחת מיוצאי חלציהם.

רפואה שלימה

לשמיון זאבן בן **אסתר** הי"ו. הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו **מירי מנב"ת**.

רפואה שלימה

עלון **"אברהם יגל"** יוצא בקריאה נרגשת ובחיבת קודש לכל קוראיו וידידיו היקרים נא להקדיש את **"פדיון הכפרות"** לחיזוק ולתמיכה בעלון המזכה את הרבים. יתן ה' וימלאו כל משאלות ליבכם לטובה, ותזכו לפרנסה טובה שפע ובריאות. **התורמים יזכו בל"ע לברכה בעלון. התקשרו ונגיע עד אליכם.**

רפואה שלימה

לע"נ הצנוע והענו **יחיא** בר זיהרי ז"ל שימליץ טוב בעד כל משפחתו

רפואה שלימה

במלאת השלושים לפטירת הענו והצנוע **שבתאי מוסאי** בן זליכה ואברהם ז"ל תתקיים אזכרה **ביום ראשון** יט' אלול תשע"ד

רפואה שלימה

ליוסף כרמי בן **רחל** הי"ו. הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות ונעימות וירוח נחת ושלווה מכל יוצאי חלציו.

רפואה שלימה

לע"נ הצנוע והענו **מתי** (מעטוק) **כלפון** ז"ל בן יפה שתחיה יה"ר שימליץ טוב בעד רעייתו ילדיו אימו ומשפחתו

18:15 - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצוה בבית הכנסת **עזרא הסופר**. - העליה לבית העלמין **ביום שני בשעה 08:00**

לע"נ הצנוע והענו **יחיא** בר זיהרי ז"ל שימליץ טוב בעד כל משפחתו

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה:

רס-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה הגנזרי אברהם בן חאנום הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת **רחל מוסאי** בת ג'הרן מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נהיית מוסאי בת פרי מנב"ת **רחל מוסאי** בת ביבי מנב"ת ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבתי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

054-7743834

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל"

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ראש השנה והתפילות

א - כל אחד מהקהל ובפרט השליח צבור ישתדלו לעבור על הפיוטים והתפילות לפני ימים נוראים, כדי שיהיו שגורים יפה בפיהם וידעו ביאורם על בוריים.

ב - בערב ראש השנה, אין אומרים וידוי ונפילת אפים בשחרית כמו בשאר ערב יום טוב. אבל באשמורת הבוקר בסליחות אומרים וידוי ונפילת אפים, אפילו הגיעו לנפילת אפים אחר עלות השחר (קודם הנץ החמה) וכל שכן שאומרים וידוי ונפילת אפים במנחה שלפני יום ערב ראש השנה.

ג - המתענים בערב ראש השנה ואירע להם סעודת מילה, רשאים לאכול, וכל שהוזמן על ידי בעל הברית רשאי לאכול שם, ואינו צריך התרה, וגם אין צריך לפרוע תעניתו. ד - מי שנהג להתענות בערב ראש השנה, ועשה כן ג' שנים ורוצה לבטל מנהגו לגמרי מטעמי בריאות וכדומה, צריך לעשות התרה על מנהגו הקודם. ואם אינו מבטל מנהגו לגמרי, אלא רק לאותה שנה בלבד, אינו צריך לעשות התרה כלל.

ה - בערב התקדש החג לפני תפילת ערבית אומרים פיוט "אחות קטנה" שבו מזכרים תכלה שנה וקללותיה. ומסיימים הפיוט ב"תחל שנה וברכותיה" ואחר כך אומרים מזמור "הרנינו" שנאמר בו "תקעו בחודש שופר" שמדבר בראש השנה.

ו - אין להתוודות ביום ראש השנה, וכל שכן שלא יעורר את עצמו לבכות, שאין לבכות בראש השנה. אבל רשאי להתוודות בהרהור הלב, ולחשוב בעזיבת החטא ולשוב בתשובה.

ז - התפילות של ראש השנה יש לאומרם בשמחה ובנעימה קדושה, מתוך כוונה רבה, ומכל מקום אדם שמתעורר מעצמו בבכיה ומתפלל בדמעות שלישי, אין בזה חשש איסור כלל.

ח - צריך לומר בתפילה של ראש השנה "המלך הקדוש" במקום "האל הקדוש". ואם טעה וחתם "האל הקדוש", אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהיינו בתוך כדי אמירת "שלוש עלין רבי", ומיד חתם "המלך הקדוש" יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן צריך לחזור לראש התפילה. ואין חילוק בזה בין תפילת ערבית של ראש השנה לשאר התפילות.

ט - אם הוא מסופק בראש השנה אם חתם האל הקדוש או המלך הקדוש, אם ברור לו שאמר באמצע אתה קדוש לדור ודור המליכו לאל, ובכן, אנו אומרים שמתמא חתם כהוגן "המלך הקדוש" ואם לאו צריך לחזור לראש התפילה.

י - אם טעה ולא אמר זכרנו לחיים, ומי כמוך, וכתוב, ובספר החיים, אינו חוזר, כל שחתם ברוך אתה ה' שבסוף אותה הברכה. מי שטעה בתפילת ראש השנה ויוה"כ, ואמר ברכת אתה קדוש כולה, וחתם המלך הקדוש, אבל שכח לומר הנוסח: ובכן יתקדש שמך וכו', אינו חוזר.

יא - אם טעה וחתם "מקדש ישראל והזמנים", ואפילו אם ידע שהיום ראש השנה, אלא שסבור שהוא בכלל הזמנים, לא יצא.

יב - בתפילת שחרית של ראש השנה (וכן בכל עשרת ימי התשובה), יאמרו ב' פעמים "ה' הוא האלוקים", קודם "ה' מלך". ואחר ישתבח יאמרו "מזמור ממעמקים קראתך ה'". יג - בסוף העמידה עושה "השלוש" במרומיו, וכן אחר חזרת הש"צ בקדיש תתקבל, אבל בשאר הקדישים אין צריך לומר "השלוש".

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת כי תבוא

"כי תבוא", כי = יש כמה. תבוא = ולא באים תמיד אנשים. לאן לא באים? לקיים מצוות התלויות בארץ ובאדם עצמו.

והדגש הוא על ראשית פרי האדמה, דהיינו ביכורים, שאלו מצוות התלויות ברוחניות.

כל התחלה בחיים, ביום יום, יהיה ראשית ברוחניות. אומר רש"י אם ראה תאנה יפה כורך עליה גמי לסימן ואומר אלו לביכורים.

כך צריך לעשות במצוות! להתנאות לפניו, בסוכה, בארבעת המינים וכן בתפילין, שנאמר זה אלי ואנוהו וכך צריך להיות גם "בכח הדיבור".

הדיבור הראשון מיד כשקמים בבוקר, זה מודה אני לפניך... תפילה... לימוד תורה.

והכל הולך בטר התחלה. ובנית שם מזבח ל... מושל. כך צריך אדם למשול בדיבורו. "ושמרת ועשית אותם" אומר רש"י, בת קול מברכתו: הבאת ביכורים, תשנה לשנה הבאה. אומר עיקר שפתי חכמים: ושמרת... אם שמרת פעם אחת, אז יבטח ליבך בהשם יתברך, כי "ועשית אותם לשנה הבאה כי אלוקיך יהיה בעזרתך". דהיינו מובטח לנו אם הביכורים שלנו בקדושה כך יהיה גם שנה הבאה.

ולאחר מכן בגשמיות, בטנא=נראה טרוניה בכל אדם או נשנה אות אחת, הטנא=נאמר טובים תאנשים. זו הכנה טובה ליום הדין הקרב ובא ואם נשמור את כח הדיבור, ונשפוט לכף זכות כך ישפטו אותנו, כגון אלה=אין לשון הרע, יעמדו לברך את העם. ואלה=נאם צמרו לשון הרע, יעמדו לקלל את העם... "יתן ה' את איבך הקמים עליך נגפים לפניך, ובשבעה דרכים ינוסו לפניך" שבעה דרכים זה רמז לשבעים שנות האדם שזכה.

יתן ה'... תהיה ניגף לפני איבך, ובשבעה דרכים תנוס ואלו שבעים שנות האדם שלא זכה.

ואם נקיים וּשְׁדַת=תורה ומצוות דבר שלם. יבוא בשיד=ושבים שניים בבית דין, שהם יצר הטוב ויצר הרע ומסנגרים עלינו. שזוכה כל עם ישראל לסנגוריה. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

רפואה אלטרנטיבית

כוסמת מול קינואה: ראש בראש

הקינואה: יש לה יתרון תזונתי על פני הכוסמת והחיטה: יש בה פי 2 יותר חלבון, פי 2 יותר ברזל, פי 3 יותר סידן וכמעט פי 2 מגנוזיום מאשר הכוסמת והחיטה.

החלבון שנמצא בקינואה מכיל את כל חומצות האמינו החיוניות לנו, ולכן נקרא חלבון מלא. בשל תכולת הרכיבים התזונתיים הגבוהה בקינואה, היא הוכרזה על ידי נאס"א כאחד המזונות שייכללו במסע אנושי עתיד לחלל.

הכוסמת: היא בעלת אינדקס גליקמי נמוך, כלומר הפחמימות שבה, בשונה מאלה שבקמח חיטה, הן מסוג שמתפרק לאט יותר, ולכן הכוסמת משביעה לאורך זמן רב יותר. גם חלבון הכוסמת מלא, בניגוד לחלבון החיטה העני בחומצת האמינו ליזין. ניתן לראות כי הכוסמת דומה מאד בערכיה התזונתיים לחיטה, למעט כמות הסיבים, שכמותם בחיטה גדולה פי 2.

" ואבותינו סיפרו לנו "

דקה לפני השקיעה

ולפי ההלכה, לאחר השקיעה אסור למול. השתיקה מן העבר השני של הקו היתה ארוכה למדי. "כן, אתה יכול למול אותו... זו מצווה וזו ההזדמנות שיש לנצל אותה. שליחי מצווה אינם נזוקים" פסק הרב. האמת היא שדי"ר סימון גבריאל היה די מופתע מן הפסק. הוא חשב שהרב לא יתן לו להסתכן יתר על המידה עם שלטונות החוק הרפואיים בארה"ב...

משמרת הערב היתה אמורה להסתיים ב- 22:00 בלילה. בחצות הלילה, שעתיים אח"כ, אמור היה די"ר גבריאל לטוס לישראל לחופשה של שבועיים ימים בקרב בני משפחתו בירושלים, כך שעם התאוששותו של בנימינוב הוא כבר לא יהיה באזור. מה יהיה? יהיה מה שיהיה. הנוטל עצה מן הזקנים... אינו נזיזוק.

אחרי שעתיים של ניתוח, כשלפניו ברית מילה זריזה עם ברכה ופריעה ובנוכחות אליהו הנביא כשלצידו כמה אחיות תמהות, הוכנס במזל טוב ולדימיר בנימינוב בביתו של אברהם אבינו. רשמו לפניכם, ברית המילה בוצעה, דקה לפני השקיעה.

כמה שעות אח"כ במטוס הגימבו ישב די"ר סימון גבריאל, מנומנם, אבל די מבוהל, הוא חש מהטלפון שיקרא אותו לסדר...

החופשה בת השבועיים בישראל חלפה בזריזות. הוא קיבל עדכון מהסטז'ר שלו שבנימינוב עדיין במחלקה הכירורגית שיקום וכדאי שיבוא לבצע בו בדיקה נוספת... די"ר גבריאל נכנס למחלקה הפנימית שהוא ממונה עליה, ובחצי עין הבחין במר ולדימיר בנימינוב ישוב על כורסא סמוך לחדר האוכל, כשהוא... מעוטר בטלית ותפילין ובידו סידור תפילה. סימון חשב שהוא בולע את לשונו מתדהמה. הוא ניגש בחיך לבנימינוב ושאל לשלומו.

"הו, ברוך השם, מרגישים נפלא" ענה לו בנימינוב באנגלית עילגת "אני כבר יהודי מושלם, אתה דאגת לי לברית מילה, והשכן שלי לחדר דאג לי לתפילין, ואפילו לימד איך להתפלל..."

די"ר גבריאל ניגש לחולה בחדרו של בנימינוב ושמע ממנו את השתלשלות העניינים.

"אתה לא תאמין דוקטור, כשבנימינוב התאווש מהניתוח השכיבו אותו בחדר שלי. הוא פקח את עיניו וראה אותי מתפלל. כשכולו כואב ודואב, הוא ביקש שאניח לו תפילין, שאלמד אותו להגיד קריאת שמע... הוא ביקש ספר תהילים. חשבתי שחדר הניתוח במחיצתך היה עבורו כמו סמינר "ערכים"... הוא ביקש מאשתו ללכת לבית הכנסת ולתרום צדקה, ולגשת לרב המקומי ללמוד הלכות כשרות... לא יאומן!"

די"ר גבריאל נכנס למשרדו וחייג בהתרגשות "כבוד הרב, אתה לא תאמין..."

"אני מאמין להכל... אל תשכח סימון, את הפסוק הנפלא האלוקי של דוד המלך "סור מרע ועשה טוב". ברגע שנכרתה ממנו העורלה, סר ממנו הרע, ומה נותר לו לעשות? רק טוב. אשרך בני, שזכית להכניס עוד יהודי תחת כנפי השכינה. אשרך שזכית להתייחס לכל חולה, כאילו הוא בן או אבא שלך..."

חלפו מהסיפור הזה למעלה מ- 20 שנה. כל שנה ביום האירצייט של הרב נפגשים השניים. די"ר גבריאל והפצינט שלו אברהם (ולדימיר לשעבר) בנימינוב, וקוראים משניות לעילוי נשמת הצדיק.

"תראה דוקטור" אמר לו פעם בנימינוב "אתה אומנם מלת אותי, אבל לא היית עושה את זה, בלי הפסק של הרב שלך... ואת היהדות שלי אני חייב בעיקר לו. אתה לא נעלב? "נעלב? חלילה" ענה לו די"ר גבריאל "אני מאושר שזכית להסתופף בחצרו של גדול כזה וגם אתה הרווחת דרכו, את עולמך היהודי". (קובי לוי "העתונאי")

די"ר סימון גבריאל הוא מסוג הרופאים המהססים, החושבים. מאלה שלא ממהרים להחליט, כי הלוא כל החלטה או אבחנה פזיזה עלולה לעלות בחיי אדם אם בחדר הניתוח, או עקב מתן טיפול תרופתי לא מדויק. עוד בימי בחרותו לחש לו רבו המובהק: "ר' סימון, למדנו שצריך לרפא את החולה וממילא נעלמת המחלה. אתה עוד תהיה דוקטור גדול, ואל תשכח שיש קודם כל בן אדם לפניך, שיש לו רגשות, ולב, ומשפחה, ואמונה, ויש קדוש ברוך הוא בשמים, שבוחר כל החלטה שלך, אם יש לה בסיס יהודי, או חלילה נטיית להתנשאות, או טכנוקרטיה. אל תהיה רבובט סימון, אל תגרר לרובוטיקה של הרפואה, תהיה רגיש ואנושי ותאהב את החולים שלך, כאילו הם בניך כאילו הם בשר מבשרך..."

30 שנה חלפו מאז שדי"ר סימון גבריאל היה סטודנט צעיר לרפואה בבוסטון, אשר את עיצוב אישיותו ורוחניותו כיהודי וכרופא הוא מסר לידי רבו הישיש. לימים כשנפטר הרב בשיבה טובה עמד די"ר סימון הצעיר על קיברו מייחל לעצמו לא לשכוח את הנחיותיו. "לרפא את החולה ואח"כ את המחלה, ואל תשכח, תהיה רגיש ואנושי ותאהב את החולים שלך כאילו הם בניך, הם בשר מבשרך".

מעת לעת כשהוא נוסע לכנסים רפואיים בארה"ב הוא פוקד את ציון רבו ומתפרק בזכרונות על ימים של לימוד תורה במחיצתו, בעיקר על הלכות מילה. הוא מתגעגע לעצותיו הנבונות, לליטוף על המצח, ולחמימות הטבעית האוהבת שהעטיר עליו רבו. די"ר גבריאל לא יכול לשכוח את אותו לילה גשום בבית החולים בבוסטון כשהגיע בדחיפות לחדר הניתוח יהודי כבן 60 עם חשש לגידול באחד מן האיברים הפנימיים... הוא היה בתורנות והיה עליו להכריע כמה הכרעות גורליות. השעה היתה ארבע אחה"צ, עוד שעתיים שקיעה, הוא קרא בעיון את המסמכים בתיק החולה, ולדימיר בנימינוב זה שמו. תוך כדי בדיקה הוא הבחין שהאיש המתאנק בכאביו, איננו נימול. היה ברור לו שהוא עוד אחד מאותם יהודים מרוסיה, שנשאבו אל הריק הקומוניסטי ואל חוסר התודעה היהודית, בעל כורחו.

די"ר גבריאל שלח אותו לצילומים, והכריע כי יש לבצע הרדמה כללית, אם כי בדיקות המעבדה העכשויות דווקא היו מעודדות, הסימנים נוטים לכך שהגידול שפיר.

חמש וחצי אחה"צ. ולדימיר בנימינוב נכנס לחדר הניתוח. די"ר גבריאל נשען על מרפקיו ובהה בחלל. הסטאז'ר האיץ בו להכנס לחדר-ניתוח, סימון לא השיב לו, הוא נעמד וצעד לעבר הטלפון. חייג, ואחרי שלושה צלצולים הוא שמע את קולו המוכר של רבו.

"זה בסדר די"ר גבריאל, אני שמח שהתקשרת למרות שאני שוקד על תלמודי..." הרגיע אותו הרב.

"תשמע כבוד הרב, ממש בדקות אלה אני עומד לנתח יהודי בן 60 בשם ולדימיר בנימינוב, יהודי מרוסיה, עם חשש לגידול פנימי. לצורך הניתוח, יש לבצע הרדמה כללית. האיש ערל... מה כבוד הרב אומר, האם כדאי לנצל את ההזדמנות ולמול אותו... או שמא יש בזה משום פגיעה בו... יש גם חשש שירצה לתבוע אותי ואז אסתבך בתביעה משפטית... אני מסתפק, אני די מבולבל... הרב פעם אמר לי להתייחס לחולים כאילו הם בנים שלי... בשר ובשרי, היהודי הזה יכול להיות אבא שלי, לאבא שלי לא הייתי נותן להשאר ערל, ועוד 25 דקות שקיעה..."